

ՍՍՏՏՈՒ ՍՈՒՆՏԱՐ ՍԻՆԵԶ

Իր կենցեցն ու վկայարանութիւնը մասնաւոր ԲԱՆԴԱՆԻԻ ԹԻՒ 1) աշխատասիրեց Յ. Ն. Ղազարասեան, Տպգր. Ա. Երեցեան, Մարտի, 1927, 8⁰ էջ 160. գին 3 շիլինգ:

Այս գրքոյը, որ 160 էջերէ կը բաղկանայ, կրօնքի մասին խորհրդածութեան եւ անդրադարձումներու առիթ տուող սիրուն կենսագրութիւն մը կը պարունակէ: Արդի ժամանակներում, երբ հին վկաներու կեանքերը իրենց ոգեւորութիւնը կորուսած ըլլալ կը թուին ոմանց համար, հինեւու Նըմանող այս ղեկիկ բրիտանեայի կեանքը թմբած հոգնեցու համար կրնայ ցնուող ըլլալ:

Սատուն ղեկիկ կրօնքի Զիկի բուռած աղանդէն՝ նորադարձ բրիտանեայ մըն է, շատ խանդավառ եւ միեւնոյն առան առաքելաշաւիղ, անսիրտեղով սնած եւ ազօթրով գորացած: 1910էն առդին է որ իր զործուէութիւնը կ'սկսի, մասնաւորապէս Թիպէթի այլամներ շրջանակներուն մէջ: Մարտիրոսութեան ժամանակներու լուսապսակ կեանքերուն վրայ Սատունի կեանքը կրնայ նետել ճառագայթ մը՝ որով կարելի է քիչիկ մըն ալ աւելի յստակօրէն տեսնել հոգին այն մարդոց, որոնք համակ Նուիբում Եզան Քրիստոսի սիրոյն:

Մոլիւտանդ ու սնահաւատ Նիթապաշաներ, որոնք իրականութիւնը գտած ըլլալու երազներով կ'օրորուն, այսպիսի նշանակալից կեանքերու վրայ թող ուշ դարձնեն: Կոյրը պէտք չէ որ ուրանայ լոյսին զոյտութիւնը երբ աչք ունեցողը կը վկայէ ատոր: --«Քրիստոսի տուած զարմանալի խաղաղութիւնը չեմ կրնար նկարագրել, կ'ըսէ Սատուն, անոր համար կրնամ մի'այն վկայել:

—Գալով Սատունի կեանքին մանրամասնութեանց՝ քիչ կենցեղներու մէջ ա'յսպիսի մօտիկ նմանութիւն կը գտնենք մեզի աւանդուած հին «Վարք»երու հետ: Ճատնու վրայ մօտիկ ձեւանալով յելուզակութիւնը Ընող գողերու իրական մահով պատժուիլը, որ Ս. Յակոբի վերագրուած պատմութիւն մըն է, չոյնութեամբ կը գտնենք Սատունի պատահած: Ս. Գրիգորի Խոր-վիրաբը շատ մօտիկ նմանութեամբ կայ անոր կենսագրութեան մէջ. նոյնիսկ Տեառն մերոյ քառասունորեայ ծոմապահութիւնը օրինակուած է անկէ: Այն բոլոր սառապանքներուն մէջ, զորս Սատուն կրնար է իր համոզմունքներուն համար, կամքի հիմնալի ուժ մը կը շնտարի. կամքի այդ ուժը առաջապի մը չէ այլեւ աշխարհին համար: (*) Սատունի կեանքը աւնոր համար մանաւանդ զբաւիչ է, որովհետեւ ինքնատիպ է ան, առանց նոյնիսկ ուէլ նոր բան մը տած ըլլալու: Ճշմարտութիւնները մարդոց հաղորդելու սիրուն եղանակ մ'ունի:

Հարցուելով անգամ մը թէ ինչ կը խորհի իրեն եղած պատիւներու մասին՝ կ'ըսէ. «Երբ Յիսուս Երուսաղէմ կը մտնէր՝ եւ մարդիկ իրենց զգեստները

զետին կը փռէին՝ աւանակն էր որ էր կոխէր աւնոնց վրայ. արդ, կը խորհէր թէ աւանակը այդ պատիւն իրեն վերագրելով պիտի հպարտանար, կամ իրաւունք ունէ՞ր եթէ հպարտանար: Յիսուսի անունն ալ ազգերու տանողներ յիմար սխալ ըլլային եթէ Անոր տրուելիք պատիւները իրենք իրենց վերագրէին»:

Արեւն իր ծագման առաջին վայրկեաններուն արշալոյսի սրանչկիւրները կը պարզէ մեր աչքին: Քրիստոս ալ Արեւմուտքի մէջ ծագելով իր լոյսն ու ջերմութիւնը հոն սփռելէ ետք՝ անցաւ արեւելիքին ալ ծագելու, եւ Սատունի ալս կենսերէր այդ լուսածագին զեղեցիկութիւնները կը կազմեն:

Լեզուի եւ ոճի մասին աւելորդ է կրօնական սոյ կարգի գրուածի մը համար խտտապահանջ ըլլալ. այդ պարագային՝ «մարդիկ սխալն պատիւներ բմբռնիւն» իրենի պէս սխալներ աններելի պիտի ըլլային:

Իսկ Տէրին տակ իրր ծաւթութիւնը դրուած «Թիւս. Հեղին»-ը, որ Ամբիկիկան Պորտին խնկարկութիւն մըն է, բոլորովին աւելորդ կը դատենք եւ հակասական՝ Սատունի ոգւոյն:

ՆԵՐՍԷՍ ՍՐԿ. ՏԷՐ-ՆԵՐՍԷՍԵԱՆ

ՍԻՈՆԻ ԼՈՒՍԱԲԱՆՈՒԹԻՆՆԵՐԸ

Ս. Նալպանտեան, Նիւ Եորքէն կը հարցնէ.

- 1.— Լուսնոն մը կրնայ՝ քանակալ ձեռնադրուիլ:
- 2.— Եթէ ձեռնադրուած է արդէն՝ կրնայ՝ քանակալ ձեռնադրուիլ:

Առաջին հարցումին պատասխանն է՝ Ո՛չ: Վասնորի քահանայացու մը պէտք է ըլլայ անստոյն թէ՛ Ֆիդիքապէս եւ թէ՛ բարոյապէս, եւ պատրաստուած՝ հոգեւոր սուրբ կրօնական՝ ուսմունքով, բարքով ու վարքով, և այս բոլորը պէտք է վկայութիւն անոնց կողմէն, որոնք քահանայացուն կը ներկայացնեն եպիսկոպոսին ձեռնադրութեւն համար:

Այս է պատճառը որ Եպիսկոպոսը, իրեն ներկայացուած քահանայացուն ձեռնադրելէ յառաջ, եկեղեցւոյ մէջ հրապարակաւ չորս հարցում կ'ուղղէ զայն ներկայացնողներուն.

- ա) Արժանաւոր է քահանայացուն. արժանաւորութիւնը բառին լման իմաստով.
- բ) Ինչպիսի վարքաբարքի (քաղաքավարութեան) տէր մէկն է.
- գ) Սուրբ ամուսնութեան զաւակ է.
- դ) Ո՞րքան իմաստութիւն (մասաւորական պատրաստութիւն) ունի և սրբութիւն (մաքուր կեանք ու կենցաղ):

Այս չորս հարցումներուն դժացուցիչ պատասխան մը առնելէ ետքն է որ Եպիսկոպոսը սարկաւագութեան աստիճանին կը կոչէ քահանայացուն:

Իսկ քահանայական ձեռնադրութեան համար մասաւորական և բարոյական որոշ պայմաններու

(*) Հայ Ֆախր Թադրապէլ արեւմտեան մէջ այդ առաջապի կարծուածին իրականութիւնը ըլլալը հաստատեց: